

SZAKMAI ÖNÉLETRAJZ

1932-ben születtem Budapesten. Mezőgazdaság mérnöki diplomát szereztem a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen 1956-ban.

16 éven keresztül a mezőgazdasági gyakorlatban dolgoztam. Legmagasabb beosztásom Hortobágyi Állami Gazdaság főállattenyésztői munkaköre volt, ahol 4000 szarvasmarha, 75 000 juh, 800 ló (benne a nóniusz törzsménes), 600 koca és több milliós létszámú baromfi (tyúk, kacska, gyöngytyúk, liba) termelése tartozott irányításom alá.

Családi okból (hét gyermekemnek középiskolai oktatását kellett megoldani) eljöttem a gazdaságból és először a Herceghalmi Állattenyésztési Kutató Intézetben a lótenyésztési osztályon dolgoztam, majd részt vettem a húsmarhatenyésztés hazai megindításának munkájában.

1974-ben kerültem Horn professzor meghívására az Állatorvostudományi Egyetemre, ahol adjunktus, docens, majd 1984-től tanszékvezető egyetemi tanár lettem az Állattenyésztéstani Tanszéken.

Egyetemi doktorátust szereztem a magyar szürke marha tenyésztésének kérdéseiből írott disszertációval. 1967-ben, kandidátusi témám a lótenyésztés populációgenetikai kérdéseivel volt kapcsolatban (1977), majd akadémiai doktori munkámat 1991-ben védtem meg "Géntartalékok megőrzése az állattenyésztésben" címmel.

Német, angol és francia nyelven előadó és vitaképes vagyok, 1993 óta angolul is oktattam a genetikát és állattenyésztést az Állatorvostudományi Egyetemen.

Tudományos érdeklődésem a különböző háziállatfajok nemesítési kérdésein felül elsősorban a genetikai sokféleség leírása és védelme.

1990-ben felkértek, hogy a negyedik alkalmazott genetikai világkongresszuson (Edinburgh) a génforrásokkal, genetikai tartalékokkal kapcsolatos vitaülést szervezzem és ott előadást tartssak. 1995-ben a hasonló témájú tsukubai (Japán) nemzetközi konferencia bevezető előadását tartottam. Az ötödik alkalmazott genetikai konferencián (Guelph, Kanada) felkért társszerzője voltam az Európáról szóló beszámolóknak.

Több szakkönyv és könyvrészlet írója, illetve szerkesztője vagyok egyedül vagy társszerzőkkel, ezek közül a következőket említem meg: *Hortobágy Állattenyésztése* (1976), *Általános állattenyésztés (jegyzet 1996)*, *A magyar szürke szarvasmarha (magyar és angol nyelven, 2004)*, *Eleven örökség (magyar és angol nyelven 2005)*, *Lótenyésztés (kézikönyv 1992)*, *Conservation genetics of endangered horse breeds* (2005).

Kezdeményezője voltam egy sikeres INCO-COPERNICUS pályázatnak, amelyben az állattenyésztési és molekulárgenetikai paraméterek együttes használatával történik a genetikai sokféleség feltárása egy fajtán belül. A munka osztrák, szlovén és svájci egyetemeken együttműködésével folyt.

A hazai gyakorlattal állandóan élő kapcsolatot tartok, a Magyar Szürke Szarvasmarhatenyésztők Egyesületének és a Furioso North Star Lótenyésztő Nemzetközi Egyesületnek elnöke vagyok. Ez egyrészt lehetőséget ad a tudományos haladás és a világból hazahozott tapasztalatok hasznosítására, másrészt pedig állandóan új kutatási lehetőségekkel gazdagítja a tudományos munkát, és magyar, valamint idegennyelvű publikációkra ad alkalmat.

Munkásságom elismeréseképpen több hazai és nemzetközi kitüntetést és elismerést kaptam (pl. Újhelyi Imre, Nagyváthy János és Pro Natura emlékérem, Horn Artúr díj, EAAP-Distinguished Service Award, Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje, Konkoly-Thege díj).

Az itthoni tevékenységen kívül különböző nemzetközi szervezetekben is vállalkozok munkát. 1982-1992-ig, megszűntéig tagja voltam a FAO Expert Panel for Conservation of Animal Genetic Resources szervezetnek, amely világszinten foglalkozott a veszélyeztetett háziállatfajták megmentésével.

1985-től 1997-ig tagja voltam az Európai Állattenyésztők Szövetségének keretében működő munkacsoportnak, amelynek feladata az európai kontinensen meglévő genetikai sokféleség nyilvántartása és megőrzése.

1986-1992-ig alelnöke voltam az Európai Állattenyésztők Szövetsége Lótenyésztési Osztályának.

1985-1990-ig a Nemzetközi Lipicai Tenyésztő Szövetség (LIF) tenyésztési bizottságát vezettem, akkor elnökké választottak, 2000-ig ezt a tisztséget töltöttem be.

1991 óta, amikor Budapesten megalakult, igazgatósági tagja vagyok a Rare Breeds International NGO szervezetnek, amely az egész világra kiterjedően tevékenykedik. 1997 decemberében a SAVE igazgatóhelyettesévé és manager bizottsági tagjává választottak (Safeguarde of Agricultural Varieties in Europe). Ez Európában foglalkozik a ritka és pusztulófélben lévő háziállatfajták és növénytermesztési, valamint kertészeti értékek feltárásával és megmentésével.

Kezdeményezője voltam a környező országok együttműködését szervező DAGENE (Danubian Countries Alliance for Conservation of Genes in Animal Species) egyesületnek és 1991. évi megalakulása óta alelnöke, 1998 óta elnöke vagyok.

1997. júniusa óta az egyesített Állattenyésztési és Takarmányozástani tanszék vezetője voltam az Állatorvostudományi Egyetemen, 1998-ban nyugdíjas lettem és azután a Debreceni Egyetem Agrártudományi Centrum

Mezőgazdaságtudományi Karának Állattenyésztés- és Takarmányozástani Tanszékén dolgozok, mint nyugdíjas, majd 2002 óta mint emeritus professzor.

Kitüntetések:

Állami gazdaság Kiváló dolgozó (1970)

Nagyváthy János Emlékérem (1987)

Újhelyi Imre Díj (1991)

EAAP Distinguished Service Award (1993)

Tankönyv dívdíj (1993) (1996), (1997), (2002), (2006), (2009)

Pro Natura Emlékérem (1994)

Doctor Honoris Causa Debrecen (1995)

Darányi Ignác Szakkuratóriumi díj (1999)

Horn Artúr Díj (2001)

Professor emeritus Debrecen (2003)

Magyar Köztársaság Érdemrend Lovagkeresztje 2004

Pro Scientiis Agriculturae Debrecen (2006)

Akadémiai díj (2008)

Konkoly-Thege Díj (2008)